

Korte mededelingen

Lycopodium clavatum L. in de Haarlemmerhout? Bij het doorzien van het materiaal van *Lycopodium clavatum* in het Rijksherbarium in verband met het gereedmaken van een verspreidingskaartje van deze soort voor de serie kaartjes, die wij hopen binnen niet te lange tijd te kunnen gaan publiceren, vonden wij een plant, waarvan de vindplaats nogal uit de toon valt. Alle aanwezige exemplaren van genoemde soort zijn nl. gevonden in het Drentse, Gelderse, Subcentreuropse en Kempense district en in Zuid-Limburg. Deze plant echter werd verzameld in de Haarlemmerhout en wel door L. H. Buse samen met H. D. Gildemeester Buse, hoogstwaarschijnlijk vóór 1845, daar Buse tot omstreeks dat jaar in Haarlem woonde en in de omgeving daarvan botaniseerde. Etikettenverwisseling is wel uitgesloten, daar het bijgevoegde etiket in de hand van L. H. Buse de naam *L. clavatum* draagt en bovendien de notitie „Haarlemmer Hout, sporadice” vermeldt. Is iemand iets bekend van andere vondsten van deze soort bij Haarlem of wellicht elders in het Duindistrict?

S. J. van Ooststroom

Enige nieuwe gegevens over *Parietaria officinalis* L. in Nederland. Naar aanleiding van de beide artikelen over het geslacht *Parietaria* L. in Nederland (Gorteria 3, 1967, p. 96—102 en p. 109—118) deelde de heer H. N. Leys (Ede) mij mede, dat *P. officinalis* ook na 1946 nog in Haarlem is aangetroffen. Hij verzamelde daar in juli 1967 in de poortjes en tuinen bij de Rijkskweekschool materiaal, dat in de collectie van het Rijksherbarium is opgenomen. In dezelfde maand werd eveneens te Haarlem de soort gevonden tussen de bosjes langs en achter het hek van de Alg. Begraafplaats aan de Schoterweg (opg. K. de Vos).

Van Zaltbommel was slechts één vondst van 1935 bekend. Dr. L. S. Wildervanck (Groningen) kon mij mededelen, dat de vindplaats aldaar hem reeds bekend was in 1915. Tijdens zijn bezoek aan deze stad in oktober 1967 vond hij op precies de zelfde plaats op de stadswallen achter de voormalige HBS (thans het gebouw van de Raad van Arbeid) twee pollen van de soort terug, waarvan materiaal aan het Rijksherbarium werd toegezonden. Hieruit blijkt, dat *P. officinalis* zich daar dus een vijftigtal jaren heeft weten te handhaven. Het was opmerkelijk, dat het glaskruid zich in het plantsoen op de wallen niet heeft uitgebreid. Dit alles stemt goed overeen met de opvattingen over het voorkomen en de moeilijke subsponane verspreiding van de niet-autochthone *P. officinalis*, zoals die in de hierboven geciteerde artikelen (p. 116) zijn weergegeven. Verder was de plant te Zaltbommel op een ruig terreintje aan de oude weg naar Den Bosch, waar Dr. Wildervanck haar vroeger ook had gevonden, verdwenen, omdat het terreintje een andere bestemming had gekregen.

De hierboven genoemde gegevens betroffen vindplaatsen, waarvan de localiteit reeds was bekend. In augustus 1967 verzamelden enkele mijner collega's *P. officinalis*

bij Sittard, in het bos van het klooster Watersleyde (herb. Van Ooststroom no. 24713). Deze nieuwe vindplaats past uitstekend in de rij van historische plaatsen, waar bij kastelen en kloosters de soort oorspronkelijk moet zijn aangeplant.

J. Mennema